

Rapport

Een onderzoek naar een gedraging van de politie-eenheid Noord-Holland

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over de politie-eenheid Noord-Holland gegrond.

Datum: 24 november 2014

Rapportnummer: 2014/177

WAT IS DE KLACHT?

Verzoekers klagen erover dat de politiechef Noord-Holland op 19 december 2013 hun klacht over het optreden van wijkagent X ongegrond heeft verklaard. Die klacht luidde dat wijkagent X hen ten opzichte van hun burens ongelijk heeft behandeld en dat de wijkagent vooringenomen te werk is gegaan.

WAT GING ER AAN DE KLACHT VOORAF?

De omgang tussen verzoekers en hun burens is slecht. Zo hebben verzoekers in mei 2012 aangifte gedaan bij de politie Noord-Holland (hierna: de politie). Deze aangifte is vier en een halve maand later door wijkagent X doorgezonden naar het Openbaar Ministerie. Dezelfde wijkagent heeft bemoeienis gehad met de situatie tussen verzoekers en hun burens. De wijze waarop hij zich hierin jegens verzoekers heeft opgesteld, vormde voor verzoekers aanleiding hierover bij de politie een klacht in te dienen.

WAT WAS DE OORSPRONKELIJKE KLACHT?

Verzoekers klagen kortweg over het doen en nalaten, en over de houding van de wijkagent. Deze had zich volgens hen vooringenomen, partijdig en selectief opgesteld. Hij had geen feiten onderzocht en onrechtmatige gedragingen van de burens gebagatelliseerd, aldus verzoekers. De wijkagent had bijvoorbeeld hun aangifte van medio mei 2012 pas eind september/begin oktober doorgezonden naar het OM.

WELKE REACTIE KOMT ER OP DE KLACHT?

Op 4 januari 2013 voert de leidinggevende van wijkagent X een gesprek met verzoekers. Ook voert hij een gesprek met de wijkagent. Het verslag van deze gesprekken is op 31 januari 2013 opgemaakt door de leidinggevende en als bijlage opgenomen. Dit verslag dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Op 11 maart 2013 reageren verzoekers op het verslag en delen zij mee hun klacht te willen handhaven. Op 9 oktober 2013 hoort de klachtadviescommissie van de politie verzoekers en de wijkagent gezamenlijk waarna zij op 5 december 2013 adviseert de klacht ongegrond te verklaren, met uitzondering van het onderdeel dat zich richt tegen het feit dat de aangifte te lang bij de politie was blijven liggen. De politiechef volgt dit advies op bij brief van 19 december 2013..

WAT WAS DE AANLEIDING VOOR DE KLACHT BIJ DE NATIONALE OMBUDSMAN?

Klagers wendden zich vervolgens tot de Nationale ombudsman.

Zij voeren aan dat de motivering in de klachtafdoening niet klopt. Uit de stukken blijkt namelijk dat de klachtencommissie in haar advies van 5 december 2013 constateert dat de wijkagent:

- de aangifte van verzoeker ten onrechte niet in behandeling had genomen;
- zijn handelen motiveert aan de hand van geruchten waar voor verzoekers geen verweer tegen mogelijk is;
- zichzelf zijn neutrale positie heeft ontnomen;
- door zijn optreden niet de schoonheidsprijs verdient.

Vervolgens neemt de korpschef het advies van de klachtencommissie over en concludeert dat de wijkagent juist en niet vooringenomen heeft gehandeld.

De klacht wordt ongegrond verklaard.

Ter ondersteuning van hun klacht voeren verzoekers, voor zover hier van belang, aan dat:

- de wijkagent tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie had verklaard dat hij met verzoekers in contact was gekomen naar aanleiding van een incident waarbij verzoeker zou zijn aangehouden, terwijl dit niet waar is;
- de wijkagent geruchten van andere burens voor waar had aangenomen;
- de wijkagent steeds stelde dat de hele buurt een standpunt over verzoekers had terwijl tijdens de hoorzitting bleek dat "de hele buurt" nader geconcretiseerd werd tot één persoon;
- de wijkagent de uitlatingen van de buurvrouw die zich jegens verzoekers in woord en gebaar racistisch had uitgelaten had afgezwakt door te stellen dat die buurvrouw in alle eerlijkheid een bekentenis had afgelegd en dat zij al het getreiter van verzoekers zo verschrikkelijk zat was;
- de wijkagent zich partijdig had opgesteld door te stellen dat er van geluidsoverlast door het elektrische drumstel geen sprake was, maar dat als je de versterker van het drumstel harder zet, er wel overlast is, terwijl verzoeker niet over een versterker beschikt;
- de leidinggevende van de wijkagent constateert dat de wijkagent terecht opmerkt dat de burens toch niet voor niets klagen.

HOE REAGEERDE DE POLITIE NOORD-HOLLAND?

De politie liet op 17 september 2014 weten dat de aangifte wel degelijk in behandeling was genomen, maar dat dit lang heeft geduurd, namelijk vier en een halve maand. In reactie op de stelling dat de wijkagent zijn handelen motiveert aan de hand van geruchten waar voor verzoekers geen verweer tegen mogelijk is, merkte de politie op dat de wijkagent inderdaad had aangegeven over meer informatie te beschikken. Hij was hier

echter terughoudend in op verzoek van betrokkenen. Hij had namelijk wel met meerdere betrokkenen gesproken. In verband met hun privacy kon hier echter inhoudelijk niet op in worden gegaan. De wijkagent had ook aangegeven dat de geluidsoverlast nooit was geconstateerd en dat de verhalen van de burens niet bewezen zijn.

Daarnaast blijkt uit de mutaties van de meldingen dat de wijkagent slechts een beperkte rol heeft gehad in deze casus. In het systeem zijn negentien meldingen gevonden, waarvan er vier door wijkagent X zijn behandeld.

HOE REAGEERDEN VERZOEKERS?

Verzoekers bestrijden dat de wijkagent de aangifte niet heeft laten liggen. Het is op hun initiatief geweest om contact op te nemen met het Openbaar Ministerie en te informeren naar de stand van zaken. Vervolgens werd de wijkagent door de Officier van Justitie benaderd met de vraag naar de stand van zaken. Pas na dat verzoek kwam de wijkagent in beweging om iets te doen met de aangifte. Een aangifte van de burens in diezelfde periode werd door de wijkagent binnen twee weken na aangiftedatum naar het OM verzonden. De wijkagent heeft verzoekers daarom ongelijk behandeld.

Verzoekers benadrukken dat, ondanks dat er nooit enige geluidsoverlast was geconstateerd, de wijkagent had gesteld dat de burens "toch niet voor niets zouden klagen". Zij achten het zeer opmerkelijk dat de wijkagent zich nu verschanst achter de privacy van anderen. De wijkagent heeft nimmer contact met verzoekers gezocht (in het kader van het principe van hoor-wederhoor) naar aanleiding van de gesprekken die hij kennelijk met andere buurtgenoten heeft gevoerd. Hiermee geeft de wijkagent aan dat hij de privacy van anderen zwaarder laat wegen dan de privacy van verzoekers en behandelt hij verzoekers ongelijk.

Dat de wijkagent een beperkte rol heeft gespeeld in het geheel achten verzoekers irrelevant. Hij is niet zomaar een agent, maar de wijkagent die verantwoordelijk is voor hun woonwijk en ook voor de behandeling van verzoekers aangifte.

De politie liet hierop weten dat zij niets meer had toe te voegen aan haar eerdere reactie.

WAT IS HET OORDEEL VAN DE NATIONALE OMBUDSMAN?

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid zich onpartijdig opstelt en zonder vooroordelen handelt. De overheid wekt bij de burger het vertrouwen dat zij onpartijdig te werk gaat. Dit houdt in dat ook de schijn van partijdigheid dient te worden voorkomen, ook tijdens een te voeren klachtprocedure.

Allereerst constateert de Nationale ombudsman over het ongegrond verklaren van de klacht het volgende.

De klachtencommissie constateert in haar advies van 5 december 2013 dat de wijkagent:

- de aangifte van verzoeker ten onrechte niet in behandeling had genomen;
- zijn handelen motiveert aan de hand van geruchten waar voor verzoekers geen verweer tegen mogelijk is;
- zichzelf zijn neutrale positie heeft ontnomen en
- door zijn optreden niet de schoonheidsprijs verdient.

Vervolgens wordt geconcludeerd dat van een vooringenomen opstelling van de wijkagent geen sprake was.

Niet valt in te zien dat conclusie getrokken kan worden dat er van vooringenomenheid geen sprake was, nadat eerst vier substantiële gedragingen van de wijkagent door de commissie als negatief worden bestempeld in bewoordingen die rechtstreeks aangeven dat hij verzoekers op ongelijke wijze ten opzichte van hun burens heeft behandeld. Wellicht dat er bij aanvang van de bemoeienis van de wijkagent bij hem geen sprake was van vooringenomenheid, maar de wijze waarop zijn handelen zich in de loop der tijd ontwikkelde - en door de klachtencommissie op de hiervoor beschreven wijze is gewaardeerd - conflicteert met de conclusie dat van vooringenomenheid geen sprake is geweest.

Dit is niet juist.

Daarbij is overigens de discussie tussen verzoeker en de politie over het niet of niet tijdig in behandeling nemen van de aangifte meer een semantische kwestie. Buiten kijf staat dat de aangifte te lang is blijven liggen. Daar zijn wel verklaringen voor gegeven, maar geen rechtvaardigingen.

En ook dat is niet juist.

Daarnaast is het volgende van belang.

Naar aanleiding van het onderzoek door de Nationale ombudsman wordt geen oordeel gegeven over de wijze waarop de wijkagent zich feitelijk ter plekke heeft gedragen tegenover verzoekers. Achteraf kan niet objectief worden vastgesteld hoe situaties zich daadwerkelijk hebben afgespeeld of wat mensen daadwerkelijk hebben gezegd.

Wel oordeelt de Nationale ombudsman over de wijze waarop er procedureel met verzoekers is omgegaan. In dit geval beoordeelt hij of er tijdens de klachtprocedure sprake is geweest van de schijn van partijdigheid.

Als we kijken naar het verslag van 31 januari 2013 van het gesprek dat de leidinggevende van de wijkagent met verzoekers en de wijkagent had gevoerd (zie bijlage), vallen een aantal dingen op.

Op pagina 3 van het verslag (het gesprek met de wijkagent) staat:

"Meneer (verzoeker) zou veel geluidsoverlast veroorzaken. Er is door de politie nog nooit iets geconstateerd. Echter wijkagent X zegt terecht, de burens klagen toch niet voor niets. Sterker nog, als de burens per ongeluk de auto voor de deur van de familie (van verzoeker) parkeren, waardoor hun eigen auto er niet kan staan dan gaat hij nog meer

drummen, zodat er nog meer overlast is. Dit bij monde van beide burens, onafhankelijk van elkaar. Ondanks dat er nooit iets door ons geconstateerd is, zijn de vorige burens van (verzoekers) wel verhuisd vanwege meneer (verzoeker). De burens konden er niet meer tegen. Dit weer bij monde van diverse buurtbewoners. Kortom, geruchten en geen feiten."

De Nationale ombudsman constateert dat de bewoordingen "Echter wijkagent X zegt terecht, de burens klagen toch niet voor niets" op zijn minst de suggestie wekt dat de wijkagent naar mening van de verslaglegger (de leidinggevende) terecht een constatering doet. Namelijk dat de burens toch niet voor niets klagen.

Vervolgens is de vraag waarom hij dat terecht vindt.

Is dat omdat de verslaglegger van mening is dat de burens een reden hebben om te klagen? Of omdat hij vindt dat de wijkagent een goede beoordeling van de situatie heeft gemaakt? Het is voorstelbaar dat verzoeker de bewoordingen interpreteert als een mening van de verslaglegger dat ook hij vindt dat de burens een reden hebben om te klagen over verzoeker. De schijn van partijdigheid wordt hiermee gewekt. Het was beter geweest om feitelijk te beschrijven wie wat heeft gezegd en om kwalificerende woorden achterwege te laten.

Het verslag van 31 januari 2013 vermeldt daarnaast:

"De aangifte die gedaan is tegen meneer (verzoeker) en de tegenaangifte die hij zelf gedaan heeft. Eén en ander valt niet te bewijzen. Echter de tegenaangifte daarin wordt genoemd dat een buurvrouw de hitlergroet gebracht zou hebben omdat (verzoeker) zich als dictator gedraagt in zijn woonomgeving. Geen bewijzen, maar de buurvrouw heeft in al haar eerlijkheid een bekentenis afgelegd. Ze is het zo verschrikkelijk zat, al dat getreiter van de burens. Kortom een feit (de bekentenis) en geruchten (getreiter en dergelijke)"

De Nationale ombudsman constateert dat het gebruik van de term "tegenaangifte" de sfeer van het burensconflict benadrukt. Het is goed mogelijk dat verzoeker zich hierdoor weggezet heeft gevoeld als verongelijkte partij die een aantijging van de andere partij pareert door tegenaangifte te doen. Beter was het om gewoon de term "aangifte" te bezigen.

In dit stuk tekst wordt ook beschreven dat de buurvrouw de Hitlergroet gebracht zou hebben omdat verzoeker zich als dictator gedraagt in zijn woonomgeving. Wie vindt dat verzoeker zich als een dictator gedraagt? De wijkagent, of de buurvrouw?

Daarnaast wordt beschreven dat de buurvrouw in al haar eerlijkheid een bekentenis heeft afgelegd. Deze bewoordingen geven teveel het gevoel aan dat de verslaglegger het handelen van de buurvrouw (het bekennen van een strafbaar feit) als "eerlijk" kwalificeert en het door haar gepleegde strafbare feit daarmee bagatelliseert.

Ook hierdoor kan de schijn van partijdigheid worden gewekt.

Het verslag gaat verder:

"Op een gegeven moment is wijkagent X bij (verzoeker) binnen geweest. Daar heeft hij gevraagd of (verzoeker) een stukje wilde drummen op het elektrische drumstel. Dat gaf volgens de wijkagent geen overlast. Feit is dus in het voordeel van (verzoeker). Echter als je de versterker van het elektrische drumstel harder zet is er weer overlast. Dat kun je naar geloven doen bij monde van wijkagent X."

De Nationale ombudsman constateert op basis van deze beschrijving dat de wijkagent zelf een kanttekening plaatst bij zijn eerdere constatering dat geen sprake is van overlast. Namelijk als je de versterker harder zou zetten, dat er dan is er wél sprake van overlast. Niet duidelijk is wat de toevoegende waarde is van deze kanttekening. De lezer kan denken: er is geen overlast, maar verzoeker zou naar eigen geloven, dus op elk moment, de versterker harder kunnen zetten. Deze bewoordingen zijn suggestief en onnodig. Het is beter dat het verslag zich beperkt tot de feiten. Juist vanwege de achtergrond van een burencnflict is dit noodzakelijk.

Ook staat in het verslag:

"Waar wijkagent X ook in het gesprek over begint, de hele buurt zegt het een, meneer (verzoeker) het ander. "

De Nationale ombudsman constateert het volgende.

In de beschrijving van het burencnflict in het kader van de klachtbehandeling wordt niet geconcretiseerd om hoeveel burenen het gaat. Dit zal ook te maken hebben met de door de politie gestelde gesprekken die met meerdere buurtbewoners zouden zijn gevoerd, maar uit oogpunt van privacy niet nader beschreven kunnen worden. In dat licht werkt het gebruik van de bewoordingen "de hele buurt" escalierend. Het kleurt de situatie, het geeft aan dat iedereen in de buurt klaagt over verzoeker. Dit werkt polariserend. Het was beter geweest om het woord "buurtbewoners" te gebruiken in plaats van "de hele buurt".

Alles overziend is de Nationale ombudsman van oordeel dat de wijze waarop de politie de klacht van verzoekers heeft behandeld, strijdig is met het vereiste van onpartijdigheid. Door de wijze van verslaglegging en de onjuiste ongegrondverklaring van de klacht, is de schijn van partijdigheid ontstaan.

Juist bij het optreden van de politie bij een burencnflict is van cruciaal belang dat men zich beperkt tot de feiten en dat men niet onnodig polariserende beschrijvingen of bewoordingen gebruikt. Daar waar dat soort beschrijvingen wel gebruikt worden, zal men helder en eenduidig moeten aangeven van wie de kwalificaties afkomstig waren of naar wiens mening de kwalificatie van toepassing was.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

CONCLUSIE

De klacht over de gedraging van de politie Noord-Holland is gegrond, wegens strijd met het vereiste van onpartijdigheid.

De Nationale ombudsman,

mr. F.J.W.M. van Dooren,
waarnemend ombudsman

BIJLAGE:

Verslag gesprekken met verzoekers.

• Kennemerland

**Bemiddelingsformulier Klachtenregeling
politie Kennemerland**

Gegevens klager(s)

Naam en voorletters:

[REDACTED]

Klachtnummer:

12-09659

0 /.....

Telefoon/gsm:

[REDACTED]

Medeklager(s) / geluigen:

Contact(en) met klager op:

Vrijdag 4 januari 2013 te 14.00 uur

Klachtbemiddelingsgesprek met klager(s) op:

Geen bemiddelingsgesprek.

Gegevens klachtbemiddelaar

Naam:

[REDACTED]

Functie:

Operationeel Chef

Afdeling:

[REDACTED]

Klacht in bezit bemiddelaar op:

Naam:

[REDACTED]

Functie:

Wijkagent

Afdeling:

[REDACTED]

Contact(en) op:

Naam:

Functie:

Afdeling:

Contact(en) op:

Klachtinhoud
Zie bijgaande (co-
ple)klachtbrief.

Zie bijgevoegde brief

Bemiddelingsresultaat
Korte omschrijving afspraken/taarmomenten:

Op vrijdag 4 januari 2013 een gesprek gehad met meneer en mevrouw [REDACTED]. Bewoners van [REDACTED].

Datum en handtekening klager

In de klacht komen een aantal klachtelelementen naar voren. Een en ander handelt zich af omtrent het doen en nalaten alsmede de houding van [REDACTED], zoals de fam. [REDACTED] dat ziet.

Klachtelelementen omschreven door [REDACTED] zelf:

Ongelijke behandeling. De daders genoemd in onze aangifte van 15 mei 2012 zijn door [REDACTED] pas eind september, begin oktober gehoord, en dit nota bene niet eens uit eigen beweging maar in opdracht van Justitie.

Er is een aangifte van bedreiging gedaan door de burens van [REDACTED]. Een en ander is op niets uitgelopen en [REDACTED] heeft zelf ook aangifte gedaan. Het heeft heel lang op zich laten wachten voordat er actie is ondernomen door de wijkagent [REDACTED]. Uiteindelijk is dat wel gedaan en is het dossier naar justitie verzonden. Het heeft de fam. [REDACTED] te lang geduurd (4,5 maanden). Wijkagent [REDACTED] zou dit ook pas gedaan hebben nadat Justitie hierom gevraagd heeft. Wijkagent [REDACTED] ontkent ook niet dat het erg lang op zich heeft laten wachten. Er waren wel wat vertragende redenen, maar 4,5 maanden had het zeker niet mogen duren. Wijkagent [REDACTED] beseft dat inmiddels.

Vooringenomen, partijdige en selectieve werkwijze. Dit is gebleken uit het feit dat hij mij ([REDACTED]) al als dader had aangemerkt en al zodanig behandeld alleen op basis van gevoelens en meningen van de tegenpartij, zonder de feiten te hebben onderzocht. Hij heeft zelfs aangegeven niet in de feiten en wettelijke grondslag van onze stellingname geïnteresseerd te zijn. Daarnaast bagatelliseert hij onrechtmatige gedragingen van de tegenpartij.

In deze bedoeld dhr. [REDACTED] bijvoorbeeld de meldingen van geluidsoverlast. [REDACTED] drumt op een electrisch drumstel. Daar zijn diverse meldingen van. Er is echter nog nooit overlast geconstateerd. Wel komt er iedere keer politie aan de deur. Meneer [REDACTED] stelt dat als er nooit iets geconstateerd wordt, waarom worden wij dan wel iedere keer lastig gevallen. Daarnaast zijn er diverse conflicten met de beide burens. Omtrent een van die conflicten is er een gesprek geweest tussen wijkagent [REDACTED] en meneer [REDACTED]. Daarin wilde [REDACTED] de wetsartikelen laten zien. Dat wilde wijkagent [REDACTED] op dat moment niet.

Het bagatelliseren gaat over een heg die de afscheiding tussen de beide voortuinen is. De burens van meneer [REDACTED] zouden de klinko iedere keer hard in die heg duwen waardoor de heg kapot zou gaan. Volgens wijkagent [REDACTED] gaat die heg helemaal niet stuk en is de heg als afschelden van beide partijen. Bekend zijn dus ook eigenaars van de heg. Er wordt niets vernield, maar [REDACTED] vindt dat wijkagent [REDACTED] dit bagatelliseert.

Laster en smaad. Hij heeft mij afgeschilderd als herriemaker, kind- en kattenhater en gemeend dat ik de oorzaak ben geweest van de verhuizing van de burens van nr. [REDACTED].

Volgens [REDACTED] heeft wijkagent [REDACTED] zijn conclusies gebaseerd op de verhalen van de buurt en niet op de feiten die er niet zouden zijn. Wijkagent [REDACTED] zou ook nooit voor wederhoor bij de fam. [REDACTED] langskomen. De conclusies zouden worden getrokken op grond van de rest van de buurt. Geruchten en geen feiten, bij monde van [REDACTED]. Bijvoorbeeld het verhuizen van beide burens. Nergens staat dat dit door meneer [REDACTED] komt. De rest van de buurt roept dit wel. Geruchten nogmaals, maar geen feiten als zodanig.

Het aantasten van onze eer en goede naam.

Door het "handelen" of misschien wel het "niet handelen" van wijkagent [REDACTED] zou de goede naam van [REDACTED] benadeeld zijn in de buurt. Er zou een grote vooringenomenheid zijn bij wijkagent [REDACTED] waardoor er nooit meer sprake kan zijn van neutraliteit zoals de politie dat wel zou moeten hebben. [REDACTED] bleef in zijn gesprek ook hameren op de feiten ipv de geruchten.

Uiteindelijk is het een lang gesprek geweest waarbij heel kort door de bocht gezegd kan worden dat meneer [REDACTED] zich behoorlijk benadeeld voelt door de politie in het algemeen en wijkagent [REDACTED] in het bijzonder.

In het gesprek zijn we overeen gekomen dat de volgende maatregelen genomen zouden moeten worden:

[REDACTED] van dit dossier wordt afgehaald

Passende maatregelen tegen [REDACTED] worden getroffen

De schade die ons is toegebracht door het doen en nalaten van [REDACTED] zoveel mogelijk wordt hersteld

Er in de toekomst strikt op wordt gelet dat soortgelijke gedragingen worden voorkomen

In een gesprek met wijkagent [REDACTED] bleek het volgende

Meneer [REDACTED] zou veel geluidsoverlast veroorzaken. Er is door de politie nog nooit iets geconstateerd. Echter wijkagent [REDACTED] zegt terecht, de burens klagen toch niet voor niets. Sterker nog, als de burens per ongeluk de auto voor de deur van de fam. [REDACTED] parkeren, waardoor hun eigen auto er niet kan staan (betreft gewoon openbare weg) dan gaat hij nog meer drummen zodat er nog meer overlast is. Dit bij monde van beide burens, onafhankelijk van elkaar. Ondanks dat er nooit iets door ons geconstateerd is, zijn de vorige burens van [REDACTED] wel verhuisd vanwege meneer [REDACTED]. De burens konden er niet meer tegen. Dit weer bij monde van diverse buurtbewonders. Kortom, geruchten en geen feiten.

De aangifte die gedaan is tegen meneer [REDACTED] en de tegenaangifte die hijzelf gedaan heeft. Een en ander valt niet te bewijzen. Echter de tegenaangifte daarin wordt genoemd dat een buurvrouw de hitlergroet gebracht zou hebben omdat [REDACTED] zich als dictator

gedraagt in zijn woonomgeving. Geen bewijzen, maar de buurvrouw heeft in al haar eerlijkheid een bekentenis afgelegd. Ze is het zo verschrikkelijk zat, al dat getreiter van de burens. Kortom, een feit (de bekentenis) en geruchten, (getreiter en dergelijke)

Er wordt genoemd dat hij een kattenhater en een kinderhater is. [redacted] zou volgens de buurt de kinderen in de wijk regelmatig aanspreken op hun gedrag. In dat aanspreken zou hij erg ver gaan. Geruchten en geen feiten die wij kunnen constateren. Kortom geruchten en weer geen feiten.

Op een gegeven moment is wijkagent [redacted] bij meneer [redacted] binnen geweest. Daar heeft hij gevraagd of [redacted] een stukje wilde drummen op het elektrische drumstel. Dat gaf volgens wijkagent [redacted] geen overlast. Feit dus in het voordeel van [redacted]. Echter als je de versterker van het elektrische drumstel harder zet is er weer overlast. Dat kun je naar believe doen bij monde van wijkagent [redacted]. Kortom geen geconstateerde overlast.

Verder is er de houding van wijkagent [redacted] zoals [redacted] dat noemt. Erg nalatig volgens [redacted]. Wijkagent [redacted] zou wel van alles doen voor de burens maar niet voor hem. Wijkagent [redacted] doet gewoon alles wat nodig is, echter in burenruzie is meestal weinig te winnen. Als de politie gebeld wordt en er uiteindelijk zelfs aangiften gedaan worden, is er over het algemeen geen ruimte meer voor bemiddeling. Dat is ook hier inmiddels zo.

Waar wijkagent [redacted] ook in het gesprek over begint, de hele buurt zegt het een, meneer [redacted] het ander. Iedere keer geruchten en geen feiten. Als politie kunnen we hier heel weinig mee.

In het gesprek met wijkagent [redacted] hebben we het vooral gehad over het leren van deze casus. De maatregelen zoals [redacted] die stelt, zijn met wijkagent [redacted] doorgenomen. Mocht er in de toekomst een aangifte zijn van of tegen de fam [redacted], dan zal deze NIET door wijkagent [redacted] behandeld worden om partijdigheid te voorkomen. Verder heb ik met [redacted] afgesproken dat er GEEN maatregelen genomen worden tegen [redacted] maar dat ik hem wel zal bevragen en onderhouden over de situatie. Ik heb [redacted] duidelijk uitgelegd dat een klacht is om van te leren. Als er al schade is, zal deze niet te herstellen zijn omdat het om gevoel gaat.

Al met al een moeilijke casus. Tijdens het klachtgesprek, vertelde meneer [redacted] dat hij ook een klacht heeft ingediend tegen collega [redacted] die de avond ervoor zichzelf naar aanleiding van een klacht geluidsoverlast. Deze klacht zal later komen en in een apart gespreksverslag afgehandeld worden.

(klacht naar tevredenheid van klager afgedaan). Vooralsnog wel.

Datum en handtekening bemiddelaar

Datum: 28-01-2013

Ruimte voor rapportage en/of opmerkingen achteraf
Van klager(s), politiemedewerkers en/of bemiddelaar:

In de klacht werd nadrukkelijk gevraagd om "maatregelen" tegen wijkagent [REDACTED]. In het gesprek heb ik een paar maal benadrukt dat een klacht met bijbehorend klachtgesprek niet is om de betreffende ambtenaar te "straffen" maar om van te leren. Er zal geen strafrechtelijk traject worden gestart tegen wijkagent [REDACTED]. Meeneer [REDACTED] begreep dat en zou zich eventueel nog beraden om alsnog aangifte te doen.

Afwikkeling

- Met klager(s) gemaakte afspraken voltooid
- Eventuele afwikkeling met medewerkers voltooid
- Bemiddelingsformulier ingevuld en ondertekend naar Bureau Integriteit gezonden op:
- Klager(s) niet tevreden over de klachtafhandeling/bemiddeling. Klacht dient (verder) behandeld te worden door de politieklachtcommissie.

- Klager(s) ziet(n) af van verdere klachtbehandeling, evt. los van het feit dat hij niet te vreden is over de klachtafhandeling/bemiddeling.

dagtekening, 31-JANUARI - 2013

naam

handtekening